

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 7.

Ljubljana, dne 1. julija 1908.

XVI. tečaj.

V gozdu.

Vzbuja se spomin mi sladki
tistih prostih, srečnih dni,
ko pod tabo, gozd moj dragi,
sem posedal brez skrbi.

Ko je solnce izza gôre
vzpenjalo se na nebô,
že pod tabo, gozd vonjivi,
šetal sem in pel glasno.

Kadar solnce z visočine
je žarelo na poljé,
si hladil me, gozd prijazni,
si omamljal mi srcé.

In ko mrak večerni legal
je čez gore in čez dol,
je šumljanje vrhov tvojih
mično bilo kot nikól.

Moje plavale so misli
tja do nebesnih višav,
ko zvonovi zazvonili
„Ave“ so preko dobrav.

Mokriški.

